

דף י.

עין משפט א.

או"ח סימן תצז פעיף י

י. הזימון הוא שאומר זה וזה אני נוטל ^ט למחר, וא"צ לנענעם, אבל אם אמר רק מכאן אני נוטל למחר לא מספיק.

עין משפט ד.

או"ח סימן תצז פעיף י

עיינ לעיל עין משפט א

דף י:

עין משפט א.

או"ח סימן תצז פעיף יב

יב. זימן שנים ומצא שלושה ^י, או זימן שחורים ולבנים בקינים מופרדים ^כ במחיצה, ומצא הלבנים במקום השחורים, והשחורים במקום הלבנים אם מכירן מותרים ואם לאו אסורין.

עין משפט ב.

ח"מ סימן רפ פעיף ה

ח. יא. גוזל שמדדה ואינו יכול לפרוח הנמצא קרוב לשובך אם נמצא בתוך חמשים אמה הרי הוא של בעל השובך, ומחוץ לנ' אמה של מוצאו

ט. ועושה בהם סימן או ע"י טביעת עין שמכירם למחר. מ"ב אות ל"א.

י. אם אחרים הם לא זימן אותם ואם לאו ישנו אחד שמעורב בהם שאינו מזומן ולא בטל דבעלי חיים לא בטלים ברוב כיון דחשובים הם, או מכיון שזה דבר שיש לו מתירין. ט"ז ס"ק ח' מר"ן.

לפ"ז אם נפל אחד מהם או נאכל, השאר מותרים כמ"ש ביו"ד סי' ק"י סעיף ז'. מ"א ס"ק י"ד, ועיין בכה"ח אות ס"ט.

ואם זימן שתים מקושרות ומצא השלישית לידם שאינה קשורה, המקושרות מותרות, כ"כ הפר"ח.

כ. אבל בלא מופרדים אנו אומרים הפכו מקומם. מ"א ס"ק ט"ו מרש"י.

שאינן הגוזל מדדה יותר מנ' אמה ל.

הגה: ובשביל של כרמים מ' אפי' מחוץ לנ' אמה של בעל השוכך.

ח יב. נמצא הגוזל בין שתי שוככות הרי הוא של הקרוב יותר ז, ואם המרחק הוא מחצה על מחצה יחלוקו, והוא שהיונים של ב' השוככות שווין במנין אבל אם היו יוני שוכך אחד רבים יותר מהשני הלך אחר הרוב ס' אע"פ שהוא רחוק ע'.

הגה: ובגוזלות שמפריחין בכל ענין הוא של מוצאו פ'.

עין משפט ג. אר"ח סימן תצו סעיף יב
עיי' לעיל עין משפט א

ל. ממשנה ב"ב כ"ג ע"ב, ואמרו בגמ' דבשיעור נ' אמה ממלאים כריסם, וחזרות לקינם ואינם מדדים יותר כיון שאינה יכולה לפרוח. סמ"ע ס"ק ל"א. ומחוץ לנ' אמה של מוצאו, שאין לתלות שמהשוכך נדדה ובאה, אלא אמרינן דעוברי דרכים עברו שם ונפלו מהם, ורובא דעלמא העוברים ושביים הם גוים. סמ"ע ס"ק ל"ב. והש"ך בס"ק כ"ג הביא מתוס' יו"ט בפ' לא יחפור שתמה דהא ממשנה בפ' אלו מציאות מוכח דאין בגוזלות סימן וא"כ אפי' אם רוב ישראל הרי אלו שלו, ודחה דאין זו קושיא דאפשר שכאן איירי במצאן לפני יאוש דהוי יאוש שלא מדעת ולא הוי יאוש.

מ. ופירש רש"י שע"י הכרמים מדדה אפי' מחוץ לנ' אמה. סמ"ע ס"ק ל"ג.

נ. פירוש כשהוא בתוך נ' אמה לשתיים או בשביל כרמים ואפי' מחוץ לנ' אמה. סמ"ע ס"ק ל"ד.

ס. דקימ"ל דכשיש ספק במה לתלות אם ברוב או בקרוב תולים ברוב כמו בסי' רנ"ט סעיף ח'.

ע. היינו כגון שהיה תוך עשרים לשוכך שיוניו מועטין ובתוך מ' אמה לשוכך שיוניו מרובין, אבל אם היה יותר מנ' אמה לשוכך אחד אפי' של המרובין הרי זה של האחר שאין הוא מדדה יותר. ה"ה.

פ. דתולין ברוב העולם שהם גוים ולא בקרוב אף שהם ישראל. סמ"ע ס"ק ל"ו.

עין משפט ד.

או"ח סימן תצז סעיף יג

יג. יג. זימן ג' ומצא ב' מותרים ז.

הגה: ואפי' היו מקושרין ביחד.

ז. דאנו אומרים השלישי הלך לו. ממשנה בביצה שם.

ואם זימן שנים מקושרים ומצא שנים מותרים כתב הב"ח דאין לתלות לקולא, אבל הט"ז כתב דהם מותרים. כה"ח אות ע"ח.